

Az amerikai adósságlimit megemlése - Mentőakció vagy csalás?

A fősodor média szerint természetesen a politikai pártok és Obama elnök nagy küzdelemben megmentették az amerikai nép jövőjét. A legjobb kritikus közgazdászok szerint azonban csupán durva szélhámosságról van szó, ami arra szolgál, hogy a politika, mint a pénzoligarchia bábja, az átlagember megijesztésével még több engedményt csikarjon ki a szociális és az egészségügy leépítéséhez, illetve ezen pénzek átcsoportosításához a szupergazdagok zsebeibe.

Eppúgy téves azt gondolni, hogy az amerikai gazdaság alapján véve rendben van, s mint a világon a legerősebbet nem fenyegetheti komoly veszély. Valójában azoknak van igaza, akik Amerikát gazdaságilag is egy agyaglábakon álló óriásnak látják, hiszen az utóbbi két évtizedben minden mutatója lefelé irányul, kivéve az óriás cégek jövedelmét... Amerika ipartalanítása már a gazdasági hanyatlás elkerülhetetlenségéhez vezetett. Amíg a hatvanas években az ország gazdasági jövedelmének több mint a fele még ipari tevékenységből származott, addig – a multik általi kiszervezésnek köszönhetően – ma már csak 13 százalék. Ennek következtében megnőtt a munkanélküliség. Erősen hanyatlak az innovációs teljesítmény is, ami a jövőre nézve még több rosszat jelent. Amíg a társadalom legfelső 1 százalékának adóterhei 1979 óta 5,8 százalékkal csökkentek, addig a többi rétegétől vagy legjobban eseten stagnált. Már szinte törvényszerű, hogy minél nagyobb egy vállalat, annál kevesebb adót fizet. A Citizen for Tax Justice (CTJ: Polgárok az Igazságos Adóért) nevű civilszervezet például megállapította, hogy a következő 12 órá-

scég 2008-2010 között nem hogy nem fizetett adót, hanem még 2,5 milliárd dollár visszatérítést is kapott. A 12 óriáscég: Exxon Mobile, Wells Fargo, DuPont, American Electric Power, Boeing, FedEx, IBM, General Electric, Honeywell International, United Technologies, Verizon Communications, and Yahoo. A CTJ közlése szerint "2008 és 2010 között ez a 12 cég 171 milliárd dollár adó előtti profitot termelt".

Mindennél még rosszabb hatással volt az amerikai államháztartásra az az óriási pénzmennyiség, amelyet az állam a bankok szanálására költött a 2008-as válságot követően. Szakértők ezt az összeget 10-12 billió dollárra becsülték, most azonban a Bernie Sanders szenátor által kezdeményezett könyvvizsgálat eredményeként „megtudtuk, hogy a Federal Reserve több mint 16 billió dollár pénzügyi segítyt adott a legnagyobb pénzügyi intézeteknek és szervezeteknek az Egyesült Államokban és szerte a világon”, tette Sanders közzé. (Ez annyi kb. mint az Egyesült Államok 1 éves GDP-je, vagy 1 éves háztartásának négyszerese.) Évente több mint 1 billió dollárt emésztenek fel a háborúk, amelyeknek a költségei, a politikuskok minden fogadkozásai ellenére, meredeken nőnek tovább.

Obama elnök, akinek legfeljebb orwelli szerepvállalásáért járna valamilyen nagydíj, de nem valódi teljesítményéért, hiszen kezdeti békeangyal retorikájától – a béke Nobel díj ellenére – a szaporodó háborúkig igen gyorsan járta be az utat, most ismét kimutatta farizeusi képességeit. Hetekig tartó színházi teljesítményében mindig arra hívta fel a figyelmet, hogy a haza érdekében mind a két félnek kell engedni, a tőkének és a munkavállalóknak is. Az eredmény az lett, hogy míg a szociális és egészségügyi kiadások a következő évtizedben kb. 3-4 billió dollárral fogják megkaszni, addig a szupergazdagokat csak néhány száz milliárdal. Ezen kívül, ahogy még Moody is megjegyezte „az új terv 1,6 millió munkahelybe fog kerülni ez alatt az idő alatt”.

Érthető tehát, hogy a valóban kritikus szakértők, a tervet rendkívül negatívan ítélik meg. A Nobel díjas közgazdász Paul Krugmann szerint „a terv nem fog működni, mint sok tanulmány is mutatja. A kiadások csökkentése még az államháztartás helyzetén sem fog javítani, sőt bizonyos körülmények között még ronthat is rajta. Nemigen járul hozzá ahhoz, hogy a jövőbeni kamatterhek csökkenjenek”.

Egy másik kritikus, Michael Hudson így jellemezte a helyzetet: „...kell, hogy legyen egy válság. Valójában persze nincs is válság. A valóságban az adósságlimit az utolsó száz évben mindig automatikusan megemlésezték. Nincs kapcsolat az adósságlimit megemlése és az adópolitikai érvek között. Az adópolitikát évekbe kerül kialakítani. De hirtelen Mister Obama úgy viselkedik, hogy „na csinálunk már egy kis válságot... Es Wall Street nem szereti az igazi válságokat, tehát van egy mű válság, amit Obama valódi válságként kezel, úgy hogy olyan ajánlásokat tehet a Hiánycsökkentő Bizottságnak, hogy szabaduljon meg a szociális kiadásoktól, amelyeket korábban ő támogatott”.

De a legérdekesebb még hátra van. Ellen Brown, jogász és közgazdász szerint „az adósságlimit elvárható az alkotmány 14. kiegészítésének alkalmazásával, amely felhatalmazza a kormányt, hogy fizesse a már felhalmozódott tartozásait, beleértve a nyugdíjakat is. A szociális juttatások jogosítványok a szó eredeti értelmében. Jogosultak vagyunk rájuk, mert adókkal fizettünk értük... Teljesítésük csak annyit jelent, hogy (az elnök) él alkotmányos kötelességével és időben és mértékben kifizeti a kormány számláit”.

Az amerikai politikai és pénzügyi rendszer perverzítésát mi sem jellemzi jobban, mint hogy azok a nagy bankok, amelyek az említett 16 billió dollárt az adófizetők pénzéből zsebre vágták, most ebből a pénzből nyújtanak hitelt az államnak kamatokért és követelik a szociális és egészségügyi kiadások lefaragását. Valószínűleg itt tanultak meg a mi nagy bankosaink is, hogy „nincs ingyen ebéd”.

Ez a cikk főleg a globalresearch.ca honlapján megjelent írásokra támaszkodik.

Vajta Dénes
Nemzeti InternetFigyelő

Szabó István László:

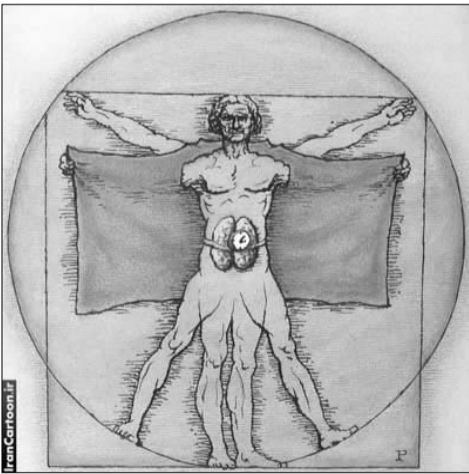
Az elit anarchiája

Abban a társadalomban nem lehet rend, ahol anarchia van a fejekben. Magyarországon, bármilyen fájó, ki kell mondani, anarchia van a fejekben. Miért is mondom ezt? Jól figyeljen minden sikeres vállalkozó!

Sajnos ebben az országban megtörtént a megtörténhetetlen: A kisemmizetteket évről-évre, nemzedékről-nemzedékre kisemmizik, majd legmocskosabbul, emberi mivoltukban megalázzák. Megalázzák, mert elveszik tőlük még a jogot is, hogy megismerhessék az igazságot, ugyanis az igazságot titkosítják.

Mi is az igazság ebben a csodálatos országban? Igen, az igazság odaát van, mindig a túlsó oldalon, azon az oldalon, ahol a Júdások járnak-kelnek. Vannak Magyarországon is olyan dinasztikák, akik mindenféle társadalmi berendezkedés idején is maradhatnak hatalmi pozícióban. A hatalmi pozíciót, a döntéshozatalra való ráhatást, a törvénykezést, mint játékszert kijátszó elit, mindenképp föltűnnek képzelik magukat. Hogyan történhet meg egy országgal, hogy a zsarnokságon kapott rendszer pártja jogfolytonossággal bír, egy teljesen más irányú rendszerben? A személyi karakterek gerinctelenségének okán, mert mindenki ismeri, tudja, hogy a ma milliárdosai, a tegnap bűnözőiből kerültek, kerülnek ki! A tegnap bűnözői a ma közszereplői és ők tematizálják a közéletet. Kell-e csodálkoznunk azon, hogy anarchia van a fejekben? Nem.

Igaza van Orbán Viktornak akkor, mikor arról beszél, hogy a szerencsésebb fejlődésű országok vezetői, nem hisznek a magyarországi vezetőknek, mert hazudnak, csinálnak még az információs szolgáltatással is (Gyurcsány, Veres 2006 tavaszán). De mit gondoljon egy állampolgár, aki éhbérért dolgozik 20-30-40 éve és a rendszerváltók; olajbűnözők, gazdasági hiénák, függetlenített KISZ vezetők - múltjukra való tekintettel, vállalatokat privatizáltak, nyúltak le, kaptak hitelgaranciát-, életeket tettek tönkre és a szemükbe merik mondani, hogy ők megdolgoztak mindenért "Mi az hogy?" Nagyon is". Valóban, mi várható el azoktól a gerinctelen férgektől, akik a bűn útján lépkedve jutottak előre, mit várhatunk mi el az ilyen gerinctelen férgektől? Az ilyen férgék kiszolgálói a mindenkor komprádor hatalom erőszakos szervei, úgy mint a bíróság, az ügyészség, a rendőrség, az ügyvédi kamara, (Lupus lupum cognoscit.) - hisz emlékezzünk Bárándy

uram azon kijelentésére, hogy 56-ban a karhatalom nem állt a feladata magaslátán (Pörzsölőben)-, mert ugye mindenki tudja ebben az országban, hogy van az a pénz, ami az ártatlanság védelmét megkövesíti. Azt is tudja mindenki, hogy mindig lesznek pancser kishalak, akik áldozatul oda lesznek dobva koncnak.

De, mit gondoljunk mi, akik évtizedek óta húzzuk ezt a szekert, mert ugye az igaz, hogy eltűnt Magyarország óriási vagyona, arany tartaléka, és itt maradt egy kétes egzisztenciájú új arisztokrácia, de mi, hol dolgozó népnek, hol polgárságnak titulált senkik, mi az adóságon kívül mit kaptunk? Gondolkodottak már ezen az urak? Zúrzavar van csak fejünkben, mert azoktól halljuk a mikéntre a választ, akiket szívből megvetünk, azoktól, akik szemrebbenés nélkül számlát, olajat, életet hamisítanak! Nincs ez így jól! A közélet szereplői nem lehetnek bábeszközök.

Nem megengedhető, hogy csupán statisztikai mutatók alapján legyen megítélve az ember, mert ilyen-olyan elvárásoknak meg kíván felelni az ország. A bűnelkövetőtől ne lehessen úgy beszélni, hogy megcsinálta, felejtük el, hogy miként! Nem lehet elvenni az emberektől a hitet, hogy sorsukért önmaguk is tehetnek: Nem lehet félkatonai szervezetről beszélni abban az országban, ahol bűnözők flangálhatnak magánhadseregükkel, ahol idegen fegyveres erők járhatnak ellenőrizetlenül a reptereken, ahol nem az EU-hoz tartozó ország magánhadserege látja el a közjogi méltóságok őrzését stb.stb. Értelmezhetetlen egy egyszerű ember számára már maga az a tény is, hogy egyeseket fegyveresek kísérgetnek, és közterületeken végzik az állampolgárokat, azaz a törvényt, a jog engedélyezi az alá-fölrendeltséget, kiváltságos kaszt létezését, sőt erre szakosodott őrző-védők tucatjai uralja a fel- és az alvilágot. Hol élünk? A hatalom erőszakos szervei képtelenek biztosítani az állampolgárok biztonságát? Ha pedig biztosítva van az állampolgárok biztonsága, akkor miért kell a magántulajdont, államilag támogatott munkaként elismert semmittevőkkel biztosítani, ugyanakkor az átlagember biztonságát társadalmi munka keretein belül végzőknek tiltani ezt a tevékenységet.

A közélet szereplőinek múltjának is fedhetetlenek kell

lennie! Amennyiben ezeket a féreg, gerinctelen közszereplőket megtűrik maguk között a többiek, úgy ők is a komprádor elit tettestársaivá válnak, ha még nem váltak azzá. Az életünk minősége nem fog úgy javulni, hogy a búza közé ocsút keverünk, ellenkezőleg, az ocsútól meg kell tisztítani a búzát! Uraim a feladat adott: Akikről tudják önök (mert mi tudjuk és feldolgozhatatlan traumát okoz, míg egy mindent elsőpró vulkán ki nem tör), hogy vagyonát, egzisztenciáját kétes körülmények között szerezte, azt nagyon hatásosan, gyorsan közönséssé ki maguk közül, míg megtehetik! Mert hogy az elit agyában anarchia van, azt egy ideig eltűrik az emberek, de hogy örökre tönkre tegyék az életüket, azt már nem fogják.

A demokráciának jelentem

Elszaladt a ló a gátlástalan gazdasági hiénákkal. A sponzán privatizáció, az off shore gazdagodás, a törvények semmibe vétele, az ügyvédek és az igazságszolgáltatás korrump világa mind-mind hozzájárult a szombati diszkó tragédiához. Minden komolyan gondolkodó ember tisztában van az ország "disznóól" állapotával, a disznók viszont úgy gondolják a legnagyobb rend van.

A tragédia nem közvetlen, de megkerülhetetlen következménye annak, hogy a rendőrfőnökök a tulajdonosai így-úgy az őrzővédő társaságoknak, amelyek ellenőrzik, biztosítják az országban a különböző rendezvényeket. A fiatalok szórakoztatására specializálódott diszkókat azért nem látogatják a rendőrök, mert a szabadidős kollégáik biztosítják a szórakozóhely problémamentességét. Sajnos bármelyik vagányabb fiatal, bármelyik szórakozóhelyen tud szerezni úgynevezett gyorsított, nem ritkán kábítószert. (A rendszerváltás gané dombján felosztották a szerepeket, az alvilág tejfőle jutott a bűnüldöző szerveknek, az ő tudtuk és beleegyezésük nélkül - azt mondják-, nem történik semmi. A kilencvenes évek legális jövedelem gyarapodásából, nem gazdagodhattak volna olyan ütemben a gazdasági vezetőink sem-)

A mi igazságszolgáltatásunk (amely egy kamion, hamisításra alkalmas pénzpapír útját biztosította az alvilág részére), olyan jogszolgáltatásra épül, amely a titkosítások törvényesítésével tisztázza az elvtársakat, akarom mondani a lebukottakat. Mi is itt a probléma? Mondhatjuk ilyen a világ? Vagy inkább alkalmatlan elitünk vizsgázott le?

Ha majd az emberek döntési helyzetbe kerülnek, sok mindentől kell majd dönteni!

facebook